

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 24 sierpnia 2016 r. wydanej w przedmiocie wniosku Crédit Mutuel o uzyskanie pozwolenia na wyłączenie ekspozycji wobec sektora publicznego z obliczania wskaźnika dźwigni, zgodnie z art. 429 ust. 14 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do Crédit Mutuel i wszystkich podmiotów wchodzących w skład grupy podlegających wskaźnikowi dźwigni (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92);
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia władzy, jakie cechuje zaskarżoną decyzję. Według skarżącej, Europejski Bank Centralny (EBC) jest władny jedynie by badać czy spełnione są przesłanki wymagane, aby instytucja korzystała z wyjątku od reguł obliczania wskaźnika dźwigni, w celu zapewnienia faktycznego stosowania tego wyjątku, bez wzmocnienia ani oceny właściwego charakteru tych przesłanek, które to zostały ostatecznie i jasno określone przez Komisję na podstawie kompetencji wyłącznej w rozporządzeniu delegowanym mającym na celu uwzględnienie szczególnego kontekstu bankowego i finansowego Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi podniesiony tytułem ewentualnym względem zarzutu pierwszego i dotyczący naruszenia prawa popełnionego przez EBC w zaskarżonej decyzji. Według skarżącej należy uważać, że ekspozycje wobec podmiotów sektora publicznego, w wypadku gdy są podobne do ekspozycji wobec rządu centralnego, mają ryzyko wynoszące zero jeśli są denominowane w walucie tego rządu centralnego.
3. Zarzut trzeci podniesiony tytułem ewentualnym względem dwóch pierwszych zarzutów, dotyczący oczywistego błędu w ocenie. Według skarżącej, zaskarżona decyzja jest oczywiście niewłaściwa w stosunku do celów realizowanych przez wymogi ostrożnościowe, w świetle cech regulowanych oszczędności oraz oczywiście nieproporcjonalna, jeżeli chodzi o negatywne konsekwencje jakie wywołuje dla zainteresowanej instytucji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz zasady dobrej administracji, albowiem EBC nie zbadał ani nie uwzględnił wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2016 r. – Euro Castor Green/EUIPO – Netlon France (kratka zasłaniająca)

(Sprawa T-756/16)

(2017/C 006/54)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Euro Castor Green (Bagnolet, Francja) (przedstawiciel: adwokat B. Lafont)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Netlon France (Saint Saulve, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 001 197 966-0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 sierpnia 2016 r. w sprawie R 754/2014-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga i załączniki do niej są dopuszczalne;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 5 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 6 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2016 – Société generale/EBC

(Sprawa T-757/16)

(2017/C 006/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société générale (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A. Gosset-Grainville, C. Renner i P. Kupka, avocats)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego nr ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 z dnia 24 sierpnia 2016 r.;
- obciążenie, w każdym razie, Europejskiego Banku Centralnego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) do wydania decyzji z dnia 24 sierpnia 2016 r. w sprawie oddalenia wniosku skarżącej o korzystanie z wyłączenia ekspozycji wobec Caisse des dépôts et consignations, które wynikają ze scentralizowanych funduszy zbieranych w ramach regulowanych oszczędności, z obliczania wskaźnika dźwigni (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) albowiem EBC nie miał kompetencji, aby odmówić udzielenia wnioskowanego wyłączenia po tym jak stwierdził, że spełnione były wszystkie przesłanki przewidziane w mających zastosowanie przepisach prawa Unii.
2. Zarzut drugi dotyczący Zarzut drugi dotyczący licznych naruszeń prawa popełnionych przez pozwanego. Skarżąca uważa bowiem że nawet zakładając, iż EBC miał kompetencję aby wydać zaskarżoną decyzję, rzeczona decyzja jest nieważna albowiem zawiera liczne naruszenia prawa w świetle zarówno rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1; zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”) jak też zamiarów prawodawcy Unii Europejskiej, z powodu błędnej interpretacji przez EBC rozpatrywanych przepisów i wydania decyzji, która:
 - jest sprzeczna z celami przepisów dotyczących wskaźnika dźwigni i narusza nie tylko cel przepisów o wskaźniku dźwigni jako takich lecz także zamiar prawodawcy wyrażony poprzez przyjęcie art. 429 ust. 14 rozporządzenia nr 575/2013;